

HERB 3

Złote słońce jest symbolem odrodzenia i sił vitalnych. Nie przypadkowo jest ono symbolem wypoczynku i rekreacji. Właśnie wypoczynek i rekreacja oraz agroturystyka, były i są ważnymi kierunkami rozwoju gminy Gdów. Już od ostatniej ćwierci XIX wieku wioski położone nad Rabą, były chętnie odwiedzane przez mieszkańców Krakowa, jako miejsce weekendowego i letniego wypoczynku. Chodzi o miejscowości położone w bezpośrednim sąsiedztwie Raby (Winiary, Kunice, Falkowice, Gdów, Marszowice, Książnice), jak miejscowości położone wśród malowniczych wzgórz Pogórza Wiśnickiego (Jaroszkówka, Wieniec, Kłęczana, Zręczycze, Stryszowa czy Zagórzany). Nie inaczej jest w czasach współczesnych. Część zamieszkujących je osób doceniając walory zostaje tu na stałe. Zwiększająca się z każdym rokiem liczba mieszkańców gminy, a zwłaszcza Gdowa, to efekt migracji z pobliskiego Krakowa i śląskich miast. Pofalowany pas srebrny symbolizuje rzekę Rabę - opis i uzasadnienie we wcześniejszych propozycjach.

Na terenie gminy Gdów funkcjonują obecnie trzy parafie: w Gdowie — p.w. Narodzenia NMP, w Jarosławce — p.w. Matki Bożej Fatimskiej i w Niegowici — p.w. Wniebowzięcia NMP. Parafia w Jarosławce powstała niedawno. Jednak w gminie znajdują się dwie średniowieczne parafie: gdowska i niegowicka, których początki sięgają co najmniej II połowy XIII wieku. Gdyby uwzględnić legendy, to gdowski kościół powstał dużo wcześniej i miał go ufundować rycerz Gedko z rodu Świebodziców-Gryfitów, jeszcze za panowania króla Bolesława Śmiałego, czyli pod koniec XI wieku. Fakty przekazywane w tej legendzie nie znajdują jednak potwierdzenia w dokumentach źródłowych. Podobnie rzecz się ma z kościołem niegowickim, który miał z kolei konsekrować św. Stanisław ze Szczepanowa, czyli również w XI wieku.

Murowany kościół w Gdowie wzniesiono po lokacji wsi na prawie niemieckim i zapewne miało to miejsce za panowania króla Władysława Łokietka. Świadczą o tym najstarsze fragmenty kościoła, które mogą pochodzić z I połowy XIV. W Kościele tym znajdował się łaskami słynący obraz Matki Bożej Gdowskiej, której ocalenie zawdzięczał król Władysław III Jagiellończyk (Warneńczyk). W zamian kościół gdowski otrzymał od króla przywileje, a pleban stosowne uposażenie. Oryginalny, cudami słynący obraz spłonął w czasie pożaru kościoła na początku XVIII wieku.

Drugi, drewniany średniowieczny kościół w Niegowici z cudownym obrazem Matki Bożej Niegowickiej z roku 1610 (fundacji Niewiarowskich) przez kilka wieków funkcjonował niejako w opozycji do właścicieli dóbr w obrębie parafii, gdyż prawie wszyscy od I połowy XVI do połowy XIX wieku byli wiernymi kościoła ewangelicko-reformowanego (kalwińskiego). Mało tego, zbudowali oni w Wiatowicach renesansowy zbór, jeden z największych w Małopolsce (zrównany z ziemią w II połowie XIX wieku). Kościołowi w Niegowici sławę przyniósł bł. Jan Paweł II, który po II wojnie światowej (od połowy 1948 do połowy 1949 roku) był w nim wikarym. Dwa krzyże kawalerskie symbolizują te dwie parafie, jak i dwie części gminy, które w przeszłości miały nieco inne dzieje i przynależność administracyjną. Symbolizują również wielowiekowe „świętnickie” tradycje mieszkańców Świątnik i Szczytnik.